

B. T. 1421 F A N U M

S^{ti}. ALBANI

Poema Carmine
HEROICO.

By John Jones. usher of the
Free School at Albany in Scotland

Londini: Impensis Authoris. 1683.

M U N A T

Amplissimo Dignissimoque Viro
Domino *Herbottle Grimstono*,
EQUITI AC BARONETTO
Magistro Rotulorum Honoratissimo.

Vir Amplissime,

N *Isi te virum summo candore ac huma-
nitate præditum expertus essem, non
graviora tua negotia jam interpellare
ausus fuisssem: sed quoniam aliquod grati ani-
mi monumentum pro tot beneficiis, quibus tibi
obstrictus sum, exhibere volui; idcirco poema-
tion hoc tibi optimo jure inscribendum videba-
tur: Præterea quum animadverterem quantos
sumtus ad hoc templum instaurandum erogasti,
ingratitude nos redargueremur; si tantam
beneficentiam silentio præteriremus: quam ipsi
Parietes*

*Parietes testari gaudent. Si laudum tuarum
campum circumvehi liberet: (uti multiscri-
ptoribus solenne est) sane oratio me citius, defi-
ceret quam materia: mihi enim tum major ali-
is, tum melior existimaris. Tuæ virtutes lo-
cum & dignitatem tuam ornant, augment, &
illustrant; hinc sine inani assentatione tuum no-
men prædicari poterit; sed quoniam tu bene-
ficiorum fructus, in conscientia reponis, nolo ego
importunis encomiis in modestiam, qua tu adeo
excellis, peccare; te (vir Amplissime) obtestor
ut faveas voluntati illius, qui est eritque*

Tibi devotissimus Cliens.

J O. J O N E S.

Handwritten text, likely a list or inventory, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting it was written on a single sheet of paper that was later bound into a book. The handwriting is dense and difficult to decipher due to the age and the quality of the reproduction.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. The text is also mirrored and appears to be written in the same cursive script as the main body of the text. The overall appearance is that of a historical document, possibly a ledger or a record book.

F A N U M S^{TI} ALBANI.

*Ardua dum Sacri referam primordia templi;
Albanique decus, nomenque ab origine pandam:
Te Genitor Supreme voco; tua numina posco:
Dirige tu nostros obscura per avia gressus;
Sic potero abstrusi fontes recludere veri.*

Albionis late populos ditio premebat
Offa potens opibus, validisq; acerrimus armis:
Olli hinc Oceanus vasti pomeria regni
Terminat; inde fuit famæ per Cambria limes.
Dum Rex Bathoniæ medicatis abluit undis
Invalidos artus, maculæ illi pectus inustæ
Deformant, scelerisque manent vestigia diræ.
Hinc tetigere animum nocturna oracula divum,
Auspiciisque jubent certis, pro numine læso
Ut statuât delubra, nefas quæ triste piarent.
Protinus obsequitur monitis cœlestibus Offa
Et volvens animo fani decora alta futuri,
Ædificat templum vastis immane columnis
Ingens, Augustum, rutilis pulcherrima pinis

Culmina stant. bifores pandunt longa atria valvæ
 Augustumque tholum, & nitidi laquearia testi.
 Vestibulumque ipsum seu majestate decenti
 Sese aperit, fusoque renident marmore postes.
 Sic non frugalis pietas, sed splendida cultu
 Religio hic Superum nitidas dotaverat Aras.
 Quinetiam hic sedes Monachis & mœnia ponit
 Merciacus; nempe ut Superis cœloque vacarent;
 Pervigilesque piis onerarent æthera votis;
 Atque deos hilari reboent delubra tonitru.
 Antistes Viligodus erat, primusque Sacerdos,
 Insula cui sacra redimibat tempora vitta.
 Postquam Merciacus sacratas conditor arces
 Munierat, templum Albani de nomine dixit.
 Primus enim, æquoreis qua ^{funditur} Albion undis,
 Martyrii nomen partis insigne trophæis
 Albanus meruit, Latias virtute secures
 Obtundens: titulis patriisque suisque decorus
 Nobilior pietate olim.

Nam quando Aufonii maduerunt sanguine fasces
 Infantum: dum Romuleas flectebat habenas,
 Qui, Salona, tuis tandem sese abdidit umbris.
 Tum moerent vacuæ superum cultoribus aræ;
 Ille autem satiat cumulatis stragibus iram:
 Seu Leo, quem rabies collecta fatigat edendi,
 Increpat attonitas ingenti murmure sylvas,
 Arresta cervice jubas atque ardua colla
 Concutiens, pulchros præstanti corpore cervos
 Aut armenta bouum sulva prostermit arena.

Tum.

Tum madido hirsutos infectus sanguine villos
 Vescitur indulgens epulis: haud segnior illo
 Perfurit hic rabie: geminoque imbuta cruore est
 Purpura: Sidoniae rubuit bis fimbria pallæ.
 Sic in Coelicolas sævus tulit arma Typhoeus
 Tunc quum Phlægræis trepidavit Jupiter arvis.

Obruit hæc clades quicquid ditione subactum est
 Ausonia. Auroræ populos circumsonat. Arctos
 Horruit, & longe positi tremuere Britanni.

Tum bonus Amphibolus vero solennia reddit
 Vota Deo: ingenti pietate ad sydera notus.
 Sed, pietas tum crimen erat: manus effera crudam
 Innocuo intentat (quanta hæc injuria!) mortem.
 Tum pavor Amphibolum tremulis circumvolat alis;
 Et celerare fugam impellit: tunc ocyus ille
 Præcipitans rapidisq; ciens vestigia plantis
 Non tenuit cursus, donec succedere testis
 Albani potuit, fidasq; intrare latebras.
 Vidit ut Albanus violento horrore trementem
 Pallentemq; metu & trepidantem morte futura:
 Fataq; fortunaq; viri miseratus acerbas,
 Allevat alloquio miserum, & solatia miscet;
 Lætitiæq; Dei adjiciens Cerealia dona,
 Hospitioq; addens hilares super omnia vultus.
 Strato ostro Amphibolus discumbit, & Italus Heros.
 Sed quum demta fames, & amor compressus edendi:
 Tum vario noctem & curas sermone levabant:
 Sed tandem Amphibolum divos ad vota vocantem,
 • Audiit Albanus, dictisq; requirit amicis:

Quod numen? quæ religio? quæ sacra ferebat?

Quis Jesus? tanto quem sic dignatur honorē?

Cui sic Amphibolus posita formidine fatur.

Ille Deus, cui sacra fero, Deus ille potenti

Fœcundum nihilum, verbo glomeravit in orbem;

Perpetuoq; rotat labentia sydera gyro,

Pleiadum, Arcturi, vastiq; Orionis axem.

Hinc nitidus vortex cœlesti fulgurat auro.

Solis, & obliquum metitur Signifer annum;

Unde vices alternæ & rerum lucidus ordo.

Ille etiam liquido fundavit in aere terram;

Et discrevit aquis solidæ Penetralia Vestæ;

Altior hinc falsas tellus supereminet undas.

Postquam ingens tornavit opus, massamq; polivit.

Omnipotens, hominem terrai ex pulvere finxit.

Quis fando evolvat non enarrabile textum?

Corporis, æthereæ Sacrata Palatia divæ,

Ignea cui virtus, totosq; est fusa per artus?

Hæc cœlo ingreditur; magnumq; supervolat orbem;

Terrarumq; plagas, & Nigri Marmora Ponti.

Permeat, & celeri pernix adremigat ala.

Addidit atque alia Amphibolus Magnalia rerum.

Multa quoq; & mundi referans arcana futuri.

Voce tonat: cœlo ut Christus demittitur alto.

Bethlemiz intacta, quondam, de Virgine natus.

Haud nitet Oebalius decorans cunabula fucus:

Non velavit eum pretioso funere Bombyx;

Dependent niveo non flava monilia collo.

Sed Partu genitrix inter præsepia prolem.

Divæ

Diva dedit; juxta valido sonat ungula cornu
 Quadrupedis, coelumq; hinnitu impletur acuto :
 Infalubrisq; sicut putris corrumpitur aer.
 Sed, coelo testante Deum, denunciat ortus
 Prodigium Auroræ populis: tanti omine fati
 Chaldaei stupuere series, mirumq; salutant
 Luciferum, quo non aliud præstantius astrum,
 Non simile emicuit: Nabathæis ducit ab oris
 Stella Magos, famula gaudens deducere pompa,
 Donec Bethlemæ optatis turba appulit arvis :
 Pandere sic decuit venturi conscia Phœbi
 Signa Deos, flexo venerantes poplite Christum
 Dona Magi accumulanti; Myrrhæ bene olentis odo-
 Exuviasq; tuæ, Panchaia pinguis, arenæ. (res;
 Neve graves auras traheret pulmonibus infans
 Depositum cœli, totiq; salutifer orbi,
 Purificant lætis & odorant aera fumis.

Quinetiam Amphibolus domini miracula pandit:
 Voce sua tumidas nymborum temperat iras :
 Subsedit nutu decimæ tumor arduus undæ :
 Jussit; & hyberni pacantur flamina Cori.
 Insonuit; gelidæq; abeunt in vitea lymphæ;
 Purpurei exuberant latices; vindemia prælis
 Insolitis diffusa undat; tum Nectaris ibant
 Flumina spumantis; Cerealia dona canistris
 Increvere suis, & multiplicantur edendo.
 Emergere etiam tum respirantia bustis
 Corpora Tartaræ penitus patuere cavernæ
 Terribilis lethi; captivæq; carcere rupto.

Umbra

Umbra fugit, superasq; volans evadit ad auras.

Orbis luminibus vivis atq; æthere cassis

Phosphorus hic coeliq; vias & sidera monstrat.

Qui fuit elinguis, pressosq; obmutuit ore

Latos ore sonos & verba precantia fundit.

Queis sua genux labant fido defecta rigore.

Robore suffectiq; novo flant sanguine nervi.

Tum gemitus tristes domini & suspiria crebra,

Queis non corda virum at Solymæia saxa movebat,

Multa dolens lachrymis de lamentatur obortis. (ror,

Amphibolo attonitam gelidus mentem obsidet hor-

Dum referens lentam Christi per vulnera mortem?

Divulsamq; curam memorat, clavisq; crepantes

Artus, sanguineoq; rubentia tempora ferto,

Inq; cruce extentis pandentem brachia palmis

Jesum: nam geminum qua mundus virgit in axem,

Omnibus ille finum populis & viscera pandit.

Quis fando poterit miseros evolvere casus

Quos tulit, ut superum favas averteret iras?

Heu quanta humana meruere piacula culpa!

En latus insurgens cruda transverberat hasta

Dira manus, coniectum intrat præcordia telum.

Diluit & sacrum pellucida lympha cruorem.

Sol moerens piceaq; regens ferrugine vultum,

Tunc quum plena micans aperiret cornua Phoebe,

Aspicere erubuit maculatas sanguine terras.

Liquit ut æthereas singultans spiritus oras;

Subjugat ille armis Coeyti inamabile regnum.

Et postquam Stygias victor tremefecerat umbras,

Duxerat

Duxerat & lictos per Tartara victa triumphos;
 Gloria stellanti frontem diademate cinxit;
 Inde triumphatis rotis biga invehit astris;
 Officiosa pedes lambebant sydera. Coelum
 Vertice signiferum prono inclinavit eunti:
 Nunc sedet ad dextram Patris; votisq; precantum
 Usque favet; Patriq; preces non fundit inanes.

Hactenus Amphibolus. Perfusus lumine mentem
 Albanus Christiq; animum labefactus amore
 Intendens oculos coelo prece numen adorat:
 Dein salubri fluvio & viva seclis abluit unda.

Jamq; amor & pietas Ledæis æmula flammis
 Unanimes junxere viros, concordia nervos
 Talis agit Geminos, dum filia sonantia torquet
 Fidicen volitante manu, plectroq; sonores
 Elicit; & placidis mulcet concentibus auras,
 Nam quasi dilecta sonat modulamine chorda,
 Talem sponte sua numerum ciet altera chorda.
 Sic unus binos agitabat Spiritus artus.
 Dumq; renidebant pacato corda sereno
 Amborum; insontesq; viros sopor altus haberet;
 Humentes nox atra polo nam fecerat umbras.
 Tunc omnes tacuere fera; maria ipsa filebant,
 Atq; læna suo tum strata recumbit in antro.
 Pervigil at rabies stimulis furialibus actos,
 Nec non Alæto, tortis dum sibilat hydri
 Sollicitat cives, animosq; hæc cura remordet;
 Ut profugum excipiant, teneatq; indagine clausum;
 Amphibolum, hinc fide per amica silentia Lunæ

[8]

Explorant omnes latebras, & cæca viarum;
Omnemq; obsedere aditum, & loca cuncta coronant;
Hinc atque hinc arctas complentes milite fauces.
Scilicet ut vastis Gangetica tigris in arvis,
Quam dolor amissi foetus felle asperat atro,
Sanguineam volvens aciem, & loca cuncta pererrans
Pastoris premit extento vestigia rostro,
Ultoremq; parat catulis raptosq; cubili.

Jamque volans totam erebrelcis fama per urbem
Amphibolum profugum Albani tetigisse penates.
Hæc fama invidiam & crudeles aggerat iras
Civibus. Albani hinc fulgentibus ocyus armis
Obsedere domum, latebrosaq; limina circum
Sese conglomierant; læto & clamore latentem
Turba premit, speratq; suis jam prendere telis
Amphibolum, prædaq; animos satiare furentes.
Quantus Eheu tenebris turbaq; intenditur horror!
Attonitas quantus clamor circumsonat aures!
Innocuum dum quæq; virum vox destinat aræ.
Quid tunc Amphibolus? misero tremor obsidet artus.
Concretusq; coit gelida formidine sanguis.
Nulla fuga est capto, dextra lævaq; revinctus
Fulgenti ensiferæ stupuit mucrone coronæ.
Interea Albano est ingens fiducia vultus:
Dumq; sui Amphiboli casus avertere curæ est,
Ille locum implevit tantiq; piacula fati
Sponte tulit, camposq; juvat succumbere in illo.
O merite æternis quem pingat litera fastis
Purpurea & multum saturo perfusa erubore!

Ecce hic fraude pia chari simulavit amictus omni
 Amphiboli, cuius mentemq; animumq; gerebat
 Dimidia plus parte sui. Coelestibus armis,
 (Æmula queis olim non Troius induit Heros)
 Confidens furias ignitaq; tela retundit
 Et Populi & Satanz; quantum socia agmina iungunt.
 Sed conjurati veniunt in prælia divi;
 Et Cataphracti Equitis nulli penetrabile ferro
 Pectus erat, nulla hic jugulandus cuspide Coeneus.
 Magnanimum quin dura vitum discrimina firmant.
 Scilicet illisa ut montem circumtonae unda
 Nereus: obiecto tumidum premit obice fluctum
 Petra immota loco, multa etsi turbidus ira
 Insonet Oceanus, non centro aut sede revulsa est.
 Tumelassa irati jacet inclementia ponti.
 Sic tulit intrepidus ad fata novissima vultus
 Albanus; non ille minacis Judicis ora
 Licetorise manus dejectis vidit ocellis.
 Dumq; vaporatis lucerent ignibus aræ,
 Ictaq; coniectos incalfacit hostia cultros.
 Protinus Albanum compellans murmure Iudex
 Ter jubet accensis adolere altaria flammis.
 Propositi ille tenax iussis parere recusat
 Horrificisq; aris nullos imponit honores.
 Stultitiam objiciens populo & commenta refellens;
 'Dum dira hinc celebrant udo Trieterica Baccho
 'Mœnades, ingentiq; sonat clamore Cytharon:
 'Illic accensis facibus venerantur Eleusin;
 'Dum colitur celsa Berecynthia mater in Ida
 'Tunc

' Tunc incompescitos motus, utdasq; choreas
 ' Semivirum, Phrygiolq; modos Corybantiaq; ara
 ' Objicit; & Phariis hortensia numina terris;
 ' Omnigenumq; Deum monstra informesq; Chimæ-
 ' Atq; observantes jam iussa silentia Delphos. (ras;

Talia dum loquitur mente imperterritus Heros
 Magna viri attonitos audacia perculit hostes;
 Namq; ori atq; oculis miros afflarat honores
 Majestas animi, & forti sub pectore virtus.
 Hinc tumida ex ira paulisper corda residunt:
 Mutati stupuere diu; sensuq; reducto
 Paullatim proprii mirantur monstra furoris.
 Sed renovata (nefas!) rabies incanduit ira,
 Et feritas assueta redit.

Tum trahit Albanum nexis post terga lacertis
 Licitor: Sed quamvis religatas vincula palmas
 Dura premunt; at servitio vinclisq; solutus
 Parte sui meliore fuit, tenditq; sub auras
 Mens cognata polo: jamjam secreta piorum
 Gaudia & anticipat regni decora alta futuri.

Sicut Olympiæ qui sperat præmia palma
 Fervidus Eleis multum desudat in arvis
 Ut viridi cingat victricia tempora lauro;
 Sic Pater Albanus generoso accensus honore
 Multa tulit rediitq; illo certamine victor.

Permissum est vobis fragilis jus corporis, inquit:
 Mentem Romulæ nequeunt violare secures.
 Seu mihi divulsos præceps rota distrahat artus;
 Ardeat ambustum nocturna in lumina corpus;
 Undantis plumbi si labro immittar aheno, Quum

Quum fervet flammis fundoq; exæstuat imo;
 Aut leo jejunos pandens in funera rictus
 Dilanietq; trahatq; artus & vulnera lambat.
 Tormenta ipse volens patiâr: Non jussa capeſſam.

Auſonia quamvis Cæſar ſe jactet in aula,
 Ille minor ſuperis diſcat ſubmittere faſces;
 Sin rabida in divum cûltores ſæviet ira
 Cæſar, & obſequium edictis urget acerbis:
 Nonne edicta Dei cœli terræq; potentis
 Æterna qui morte poteſt multare merentes,
 Fortius impellunt animoſq; impenſius urgent?
 Ni veſtris animo obnixus parere recuſem
 Juſſis; Oceanus maculam non eluet undis.

Veſtra vaporatis cumulabo altaria donis:
 Quum Meroe Thameſim aut Batavum bibet India
 Audierat Judex ardens torvumq; tuetur (Rhenum.
 Liſtoremq; vocans capitalem ſumere pœnam
 Juſſit; & indulgens furis crudelibus, inquit,
 Jam quoniam juſſos aris imponere honores
 Abnegat Albanus, veſtro cadat hoſtia ferro.
 Aulis uti, lætos placabit ſanguine divos.

Ingeminat triftes damnato Curia plauſus
 Albano; plauſuq; hilares imitante triumphos
 Crediderim reſonare piæ penetralia mentis.

Adverſo in clivo Verolamia mœnia contra
 Informi loca ſenta ſitu & late obſita dumis
 Tunc fuerant; viridat juxta ſtat ſylva cupreſſo
 Mœſtaq; funerea texunt umbracula frondes.

Hic Liſtor caput abſcindit, truncumq; reliquit

Pulvere, singultantem, & norat sanguine tellus.
Magnanimo Heroi sic sævi turbine sati
Contigit oppetere, & moriendo extendere famam.

Spiritus alta petit vastiq; volumina cœli
Conscendit celereq; gradu perlabitur astra;
Credo equidem tanta Stephanum gratarier umbra.
Tercentum totos Sol circumvolverat annos
Quum cineres sacros largo officiosus honore
Merciacus tandem pretiosa condidit urna.

Insignis locus gemmis lucebat & auro;
Namque hic Eois fastigia summa Pyropis:
Atq; renidebant laquearia pulchra Smaragdis.
Quicquid Erythræis aciem perstringit arenis;
Quicquid habet Ganges; rutilatve in littore Hy-
Hic radios junxere suos, sic lacteus ignes (daspis,
Circulus innumerqs, glomerataq; sydera pandit.
Luce repercussa nitidi a testudine templi
Hinc veluti Phœbi flammis effulgere postes.
Electro claroq; acies obtunditur auro.
Non habuit tantos olim Mausolus honores.
Haud Nili tantis se tollit gloria bustis.

Sacratas circum lustris labentibus arces
Urbis finitimi populi nova mœnia condunt.
Eous patrio seu funere nascitur ales,
Surgebant sic tecta tuis fundata ruinis,
Quæ fueras succincta altis Verolamia muris;
Nunc, tumulis acchive solum, collisq; supinus,
Quæ quondam Ostorium validis munimina portis
Cæsareasq; acies prohibent, atq; obice tardant,

Nunc

Nunc æquata solo aut ipsa tellure sepulta :
 Usq; adeo imperfecta manent monumenta priorum
 Jam revoluta jacent angusta palatia magni
 Arviragi; periére tui Boadica, penates.
 Hæc regina olim niveis invec̃ta quadrigis
 Ibat agens Britonum lectas in prælia turmas
 Natarumq; choro incedebat cincta suarum, (tram,
 Arcum humeris suspensa gravem, pictamq; phare-
 Vincta comas, nodoq; sinus collecta fluentes;
 Cono etiam radiabat apex cristaq; comanti;
 Fulgebatq; gerens loricam ex ære rigentem.
 Illa manum bello glomerat, non stamina fufis
 Duxit lanificæ studiis operata Minervæ.
 Innumeros animosa viros sævo immolat Orco,
 Cum victrix steterit patriæ sub mœnibus altis,
 Atq; indignatas majorum ulciscitur umbras,
 Et Latium validis Cerealem subjugat armis.

Sed volitrans passis sequitur victoriâ pennis
 Romanas aquilas. Latiis Verolamia sceptris
 Additur, incoluitq; illas Gens Cassia sedes.
 Ædes finitimis stat * Cassio-buria campis :
 Quæ nunc Ausoniæ retinet vestigia famæ :
 Nunc nitet instaurata domus. Jovis Armiger annos
 Sic virides renovat, quoties sua tempora canis
 Asperfit senium & rostri populavit honores ;
 Sed quum canitiem posuit nituitq; Juventa,
 Tum pennis liquidas expansis circinat auras.
 Sic præclara domus, Trabeati cura * Capelli
 Afferuit tibi squallenti rubigine postes.

* Cassio-buria

* Coma
sua.

Olim

Olim Teutonicis oriundi Saxones oris
 Codanq; sinus fortissimus incola Cimber
 Per miseram Albionem validis bellantur in armis
 Tunc ruit infesti Verolamia turbine belli
 Seu longava cadit succisa securibus ilex;
 Sic tremefacta comas & tandem vertice prono
 Ardua frondosa nutavit pinus in Ida
 Quam rapida Hyberni tundit violentia Cori.

Agricola hic sulcos curvo dum vertit aratro,
 Invenit inversis Romana numismata glebis;
 Læta vomunt divum cælastempora flammæ
 Augustus patrio decoratur sydere vertex
 Trajani e sacris facies veneranda ruinis
 Emicat; * & rutilum qui vidit in æthere signum.
 Theodosiis clarisq; Probis, validisq; Severis
 Incorrupta suo nunc extant ora metallo.

Non procul hinc arvis stat Gorrhamburia apricis
 Non tam mole sua quam te Bacone superba,
 Ingenti domino, si quid mea carmina possint,
 Te Libycus Garamas, te Java loquetur & Indus.
 Te puppes Austrinæ ferent ad sydera cœli:
 O sacer Interpres rerum, Themidosq; Sacerdos!
 Unde nova ingressus seclî experientia cepit.

Nam tenues larvas rerum & sine corpore vitas
 Acrias, simulachra modis volitantia miris
 Carminibus sacris pepulit Verulamius Heros.

Monstrum erat horrificum visu, cui plurima mento
 Canities fuerat; gressusq; effinxit euntis;
 Verum effœcta gelu tardabat membra senectus:

Huic

Huic inerat sine mente sonus ; sine corpore forma.
 Multa virum viso trepidabant agmina spectro :
 Impubesq; manus conspecta palluit umbra,
 Umbra talem habitu, talem sese ore ferente :
 Qualia morte obita emergunt simulachra sepulchris.

Baconus vacuum fugat in sua busta figuram :
 Nec patitur monstrum superis considerare terris :
 Quo duce tot lustris cæcis erroribus acta,
 Carcere Dædaleo palatur devia turba.

Forti Baco manu confregit inutile numen
 Quod, veluti custos, sunitis horto incubat armis,
 Armis, tum Veneris campo, tum Martis ineptis.
 Ille potens horto socios immittit aprico ;
 Ut matura legant viridante sub arbore poma,
 Qualia Phœacum non fert ditissima tellus.
 Nunc fas Auricomos populis decerpere ramos ;
 Fas laticem spumantem & dulces ducere succos,
 Quos bene pressatis Magnus Baco elicit uvis :
 Dum pictis inhians impastaq; turba racemis,
 Non undante mero dapibusve impletur opimis ;
 Nondum etenim veteris subeunt fastidia glandis.

Quis dignas grates refert ? quis laudibus æquet
 Heroem ? immensos rerum natura triumphos
 Accumulat, populus Druidum atq; Oenotria terra
 Et nomen toto resonat Germania Rheno.

Nil simile huic olim peperit Salaminia tellus ;
 Nil Megare ; nil alta Samos ; nil inclyta Cnidos ;
 Non parilem peperere virum Maræotica regna,
 Deniq; non prisca spinosa arbuta Lycæi

Laudibus

Laudibus Heroi certent.

Dum Baco rerum causas ab origine pandit:

Non atomos Epicure tuas, non Protea mirum

(Omnia mutantem sese in miracula rerum)

Primæ materiæ, ludicra aut spectra Platonis;

Non numeros, non sympathias, fermentaq; turbat:

Non aliena suis pressit vestigia plantis.

Ille novos aperire sinus ignotaque regna

Aggreditur, Typhysq; audax, Sophiæq; Cplumbus:

Ionias verrit remis stridentibus undas,

Et qua nulla prius divertitur orbita puppis.

Sic lectum Heroem, sic altera te vehit Argo

Bacone; & Colcha potitur nova classis arena,

Mœotim circum, parvæq; Propontidos oram.

Vela dabant alij, & lembo vada nota secabant,

Totum Atlanta tuis video nunc fervere tonfis:

Auspiciis detecta tuis patet ultima Thule.

Magna meam (fateor) terigit reverentia mentem

Talia quum caneret lociis pastoribus Arcas

Cosmia nympa fuit, qua non opulentior ulla:

Dotabant maria & tellus cœlumq; profundum

Quæ roseis stat forma genis? qui frontis honores?

Hinc caluere viri flammis; & mille Hymenæos

Optavere proci; sed mille tulere repulsam.

Nympha fugax juvenum spes lusit & improba vota.

Nam fugit amplexus, nec se cupit illa videri.

Baconus Juvenis conspexit Virginis ora:

Vidit; & incaluit generoso pectus amore;

Nympha tamen Dryadum latebris se condit opacis;

audibus

Per

Per Dryadum latebras Baco vestigia lustrat.
 Tum virgo Nerei vitreis se occultat in antris;
 Sed novus hic Triton mediis exarsit in undis,
 Cœruleoque ambit sub gurgite Cymodoceam.
 Restat adhuc cœlum; liquidas volat illa sub auras.
 Ille agitat; validisque levem secat aera pennis;
 Et tandem totâ fugitivam vesteprehendit.

Accendit pro more facès tum Baco Hymenæas
 Pingui pulchra solo pariter dum semina spargit,
 Eximiam partu genitrix, tulit inclyta prolem,
 Prolem, quæ digna est cunctis dominarier oris:
 Nam cerebro Bacono tuo nata altera Pallas.

Finierat sua dicta senex; tunc Arcades omnes,
 Pastores stupuere omnes; tum clara canebant
 Facta viri; & quamvis tenui modulentur avenâ;
 At sylvestre juvat tumulto supperaddere carmen.
 Dicite Pastores, Bacono dicite versus;
 Et reboent laudes populares undique sylvæ:

Non Grimstone meis indictus versibus ibis,
 Nam tibi docta Themis legum sacraria pandit,
 Depositum magnum tibi tota volumina credit.
 Juris honos! ■■ terras iterum petit alma relictas
 Auspiciis Astræa tuis; sic lucida cœlo
 Libra pari geminas suspendit pondere lances.
 Talia Dictæis Minos quæsit in arvis
 Jura dabat; rigidam at tua gratia temperat iram
 Grimstone; & faciles te Judice curia vultus
 Induit; & blandos decorat clementia fasces:

Mollescunt ferro nexæque adamante catenæ
 Et misero (quicumque fuit) miserescere curæ est.
 Duritiem ponunt leges, & flectitur ira;
 Supplicibus votis sic exorabile cœlum.

Quin age nunc hospes speculâ tuearis ab altâ
 Pyramidis templo in magno sacro ære tonantis
 Illustres hinc inde domos; atque atria pulchra
 Nobilium rutilant sublimibus alta columnis.
 Seu micat innumeris cœli plaga lucida stellis
 Conspicit, cùm gelidis glaciatur terra pruinis;
 Et pandit niveos argentea Luna jugales:
 Cernere erit densò glomeratas agmine stellas,
 Hinc atque hinc si fortè viator nocte serenâ
 Lustrabit convexa poli, Titaniaque astra,
 Sic claros hinc inde apices, & culmina cœlo
 Attollunt arces procerum delubraque sacra:
 Hinc pater Albanus Stephanum prospectat, & inde
 Excubias Petri sublimi è vertice lustrat.

En claram Hatfeildam, quali se vertice in auras
 Attollat; turrata ipsis caput inserit astris.
 Salve! plusquam humana ædes, & regia divum
 Quocumque aspicio, micat undique gratia frontis:
 Digna domus festis tantum spectarier horis:
 Incorrupta vigere decet regalia tecta
 Henrici, Edvardi, & pietate insignis Elizæ.
 Si generis series & clari sanguinis ordo,
 Si pietas, rectrixque sui prudentia, si mens
 Non marcens epulis, sed sobria lumine sicco,

Exornent

Exornent procures ; tum conscia fama loquetur
Cæcilium ; & tonitru reboet tuba plena sonoro.

Si sic attonitos satiat prospectus ocellos,
Miremur magis augusti penetralia templi :
Tot præclara virûm sunt hic monumenta priorum.
Musarum Hos decorant laurus, atq; insula divûm ;
Illos dextra potens bello Mævortiaque arma.
Adspice ut Albanas ornat * Ramrigius umbras,
Triticeæque † pater signatus nomine villæ :
Villa quidem memoranda viri haud ignobilis ortu.
Dum cineres hæc crypta tegi, sacraria doctos
Musarum servant, æterna volumina, fastos :
Hinc vir magne tuum manet indelebile nomen.
Hæc loca Parisius, Sigewardus Rogeriusque
Quondam illustrarunt studiis prænobilis otî :
Necnon Ædmerus famâ super æthera notus ;
Ædmere æternum meruisti Annalibus ævum :
Ingenii monumenta tui pulchra atria magni
Bodleii retinent, dum stat mirabile donum
Seldeni, laudesque canent nomenque minores.
Quid memorem centum patres supera alta tenentes,
Centum cœlicolas, sacros coluere penates
Qui quondam Albani, vitamque egere recessu.
Quin Procerum hæc turget generoso semine tellus
Magnis foeta viris, Heroumque ubere glebâ.
Moubræi Indigetis (quanta est ea gloria) manes
Hic sedes posuere suas : fortissimus armis

* Abbas
Anno 1175
† Jobanne
wheat-Han
Abbas.

* Matth.
Anno
C1200
Hen. III.
vid. Voss
de Histori
Latinis.

Nor- * Moubræus valido † Malcolmum Marte subegit :
 Scotorum cumulo magno tum tardior ibat
 Tueda, Caledoniis Anglos ubi separat arvis ;
 Heroem hinc meritis sustentat fama trophæis.
 Posthabito fertur Moubræus culmine rerum
 Devotum hic superis agitalle inglorius ævum.
 Dicam etiam Ælfredum sacrâ hac tellure repostum :
 Ælfredo genitor templi idem & conditor Offa.
 Arcibus his sacris sacro huic contermina templo
 Apricos hinc inde aperit plana areas campos.
 Hic multos Bellona viros sævo immolat Orco ;
 Concussitque solum præsignis casside Mavors :
 Quum procures abeunt studia in diversa Britanni
 * Baronumque globus glomerata serveret irâ.
 Anglorum Henricus Sextus quum lora tenebat,
 Magnanimus validam hic intorquet Peircius ha-
 steam :
 Tandem lethiferum penetravit viscera telum ;
 Sed non indecori resupinum pulvere corpus
 Hic pulchro infertur defletum rite sepulchro.
 1455. Quinetiam hic recidit sævis Cliffordius armis
 Dum juvat ingenti vitam pro laude pacisci ;
 Albanique etiam sacras Cliffordius umbras
 Auxit, & inversis fatum lacrymabile pilis
 Eluxit Miles : Mœstum dat buccina cantum.
 Impleat Heroum hæc loca constellatio fulgens ;
 1455. Fit : dextram hic glomerat bello Beufortius Heros :
 Turbine prostratus sati hanc terram ore momordit,

Et

Et tantis cineres admiscuit ocyus urnis,
 Funereæ tandem velatus fronde cupressi.
 Heu frustra admonitus septas fugis aggere turres :
 En dubiis pendet Parcarum ambagibus ordo ;
 Et tibi castelli demum fatalis imago est.
 Argumentum ingens cuncta hic evolverè busta
 Regalesque etiam tumulorum pandere cultus,
 Cultus magnificos tantisque penatibus aptos.
 Nempe hic relliquiis deductum intermicat aurum,
 Ecce auri solidæ traxerunt stamina telæ,
 Non violat nitidos sæclorum injuria textus
 Vivida non pallent scabrâ rubigine fila.
 Sed referens dum summa sequor fastigia rerum,
 An memorem Humphredi cineres tumulumque
     superbum ?
 Hic placidâ Humphredus compostus pace quiescit.
 Nobilis Oxonii laudes immobile saxum
 Et sacri veneranda tholi fastigia servant.
 An potius memorem variis cælata figuris
 Marmora ? non Mentor spirantia mollius æra
 Excudit : frustra pariles infundere sulcôs
 Phidiaca inciso tentasset dextra metallo.
 Exuvias sacras, statuas, & ahenea signa
 Angliacis (alter Verres) Cromwellius oris
 Ausus erat manibus præclaro avellere templo,
 Ludus erat popolare domos regisque Deique.
 Cum remeasset ovans Arctois Læus ab oris
 Sacros ad postes hic pulchrum fixit ahenum,
 Qua tangebatur duntaxat regia pubes :

Læthia dum steterat, Pictorum & gloria gentis,
Sed spoliū hoc ingens dextræ rapuere profana.

Machina divulsâ tandem compage laborat,
Juncturas resolutâ dabant tabulata labantes.
Sed Carolus sacrâ frontem redōmitus olivâ,
Seu quondam eximiam Solymæ qui condidit ar-
cem;

Labentis fulcit nutantia pondera molis.
Hinc pater Albanus nitido revirescere cultu
Incipit, & pulli facies albescere fati.
Sic positis novus exuviis nitidusque juventâ
Jam senio liber teneris interviret herbis
Anguis; & in multos vitam sibi prorogat annos;
Atque redorditi spatium longum integrat ævi.

Proh superi! vestras hic olim polluit aras
Dira superstitio, quo monstro haud tetrior ulla
Pestis, & ira deū Stygiis caput extulit undis.
Pontificis tumidæ dum paruit Anglia mitræ,
Sed quum prodigium Angliacis Deus expulit oris,
Errōres populi & tenebras miseratus opacas
Tum Pietas & cana Fides ac nescia fuci
Religio implevere domum, & purgamine lustrant.
Delicium Populi patrias Edoardus habenas
Quum gereret, nondum tectus lanugine vultus,
Illicet antiquos aris instaurat honores.
Tunc nova lux aperit sese; & fælicior ætas,
Fraudes Roma tuas stolidæ & commenta retexit
Tum luce immisâ Stygios patuisse recessus
Crediderim

Crediderim, tum Tartarei palleſcere mundi
Numina, & ore ſuas rabido mordere catenas.
Quum Latium excuſſere jugum cervice Britanni:
Loy olidæ fratres quamvis tam dira minentur,
Brutaque pontifices jaculentur fulmina dextrâ,
Donec convulſi turbetur machina mundi,
Durabit ſtabili ſubnixum fornice verum.

F I N I S.
